

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četr let 250.

Upravištvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od četverostopne peti vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

GORICA

Št. 72.

V Gorici, v torek dne 7. septembra 1909.

Leto XI.

Kaj je goriška „Kmečka stranka“?

Oglejmo si sedanji odbor „Kmečke stranke“. Med odborniki je res tudi nekaj krščansko mislečih mož, a po veliki večini so odborniki liberalci. Med njimi so tudi taki, ki so bili še pred kratkim časom najbolj zagrizeni liberalci; nekateri so bili še l. 1907 izvoljeni celo v izvrševalni odbor narodno napredne stranke. Te gospode bi žalili, ko bi trdili, da so z vstopom v „Kmečko stranko“ kar čez noč spremenili svoje prejšnje mišljenje. Ostali so, kar so bili!

Odbor ima 49 članov.

Odborniki za tolminsko glavarstvo so: Rakušek Josip, nadučitelj pri Sv. Luciji, Lucijan Kovačič, trgovec in poštar pri Sv. Luciji, Juretič Anton, krčmar in posestnik v Kobaridu, Ivan Kuštrin, župan na Ponikvah, Ivan Luznik, posestnik v Polubnju, Jurman Peter, krčmar v Cerknem, Lapanja Blaž, veleposestnik na Slapu.

Kmetje tolminskega okr. glavarstva! Oglejte si te „kmete“- in sodite!

V goriškem okrajnem glavarstvu so odborniki „Kmečke stranke“: Križnič Anton, župan in obrtnik v Kanalu, Križman Ignac, nadučitelj v Dornbergu, Andrej Tomažič, nadučitelj v Lokavcu, Rojic Jakob, učitelj na Gradišči, Bajt Franc, nadučitelj v Solkanu, dr. Peter Medvešek, odvetniški kandidat v Gorici, Josip Mervic, krčmar v Šempetru, Krševan Al., krčmar na Gradišči, Obljubek Fr., veleposestnik v Krasnem, Spacapan Franc, posestnik in opekarnar v Ozeljanu, Klanjšček Josip, posestnik v Št. Ferjanu, Čermelj Josip, župan v Vrtovinu, Franc pl. Locatelli, posestnik v Vrtojbi, Anton Sirk, posestnik v Višnjeviku, Rudolf Fiegl v Pevmi, Budal Peter v Štandrežu, Komel Josip v Šempasu, Budin Ivan, posestnik v Dornbergu, Žorž Franc v Dornbergu, Anton Pečenko, trgovec na Brjah, Bandelj Al. v Podgori, Tomažič Josip, posestnik v Morskem, Kozem Anton, posestnik v Prvačini, Živec Josip, veleposestnik na Vitovljah, Radikon Josip, posestnik v Podsobotinu, Josip Fiegl, posestnik v Pevmi.

Odborniki „Kmečke stranke“ za sežansko glavarstvo so: Vendramin Franc, nadučitelj v Dutovljah, Vran Josip, posestnik v Tomaju, Andrej Kante, posestnik v Velikemdolu, Josip Kralj, posestnik v Slivnem, Širca Viktor, Godnje, Anton Abram, Tupelče, Brundula Alojzij, Kreplje, Bole Anton, krčmar v Koprivi, Jejič Anton, Svino, Anton Muhaml., krčmar in posestnik v Lokvi, Godnič Miroslav, trgovec v Komnu, Cotič Fran v Škrbini.

Predsednik „Kmečke stranke“ je advokat dr. Franko, podpredsednika sta Ivan Saunig, veleposestnik v Biljah, in Ivan Mrmolja, urednik „Kmečkega Glasu“.

Kmetje! Ti gospodje tvorijo generalni štab „Kmečke stranke“ pod vrhovnim, četudi nevidnim poveljstvom Gabrščekovim. Oglejte si te kmečke voditelje in sodite jih sami — po njih mišljenju, govorenju in dejanju.

* * *

Kakor se spozna ptič po petju, tako se spozna stranka po svojem glasilu. Glasilo „Kmečke stranke“ je „Kmečki Glas“, ki zna prav tako lagati, kakor „Soča“, in ki naneliute vodo na

med tema listoma je le ta, da je „Kmečki Glas“ bolj potuhnen in previden.

Včasih se dela jako pobožen: objavlja tudi članke, v katerih kar mrgoli citatov iz sv. pisma, tako da misli čitatelj, da je rajna „Zgodnja Danica“ zopet oživela. Če si pa ogledamo ta list natančneje, razvidimo, da je to „kmečko“ glasilo le druga izdaja „Soče“ v manjšem formatu.

Nekoliko dokazov.

Mi svarimo naše krščansko ljudstvo, posebno še našo mladino, pred čitanjem liberalnih in pohujšljivih listov: „Kmečki Glas“ pa priporoča tudi liberalne liste in odsvetuje le **popolnoma brezverske**, n. pr. „Svobodno misel“. Torej po nazorih „Kmečkega Glasu“, naj naše ljudstvo bere tudi **deloma brezverske** liste, le **popolnoma brezverskih** naj se ogiba! Svoje stališče zagovarja „Km. Glas“ tudi s hinavsko trditvijo, da je kmet tako veren, da mu **ne more nihče vere vzeti!** Tudi naši liberalci priporočajo v svojih listih izobraževalnim kmečkim društvom čitanje liberalnih listov, samo da grejo še nekoliko dalje, kakor „Kmečki Glas“. Oni namreč ustanavljajo po deželi potom „Zveze narodnih društev“ tudi taka društva, v katerih se čita **popolnoma brezverska** „Svobodna misel“.

„Kmečki Glas“ sicer ne vprižarja „farške gonje“ po „Sočinem“ vzorcu, kakor so **želeli** nekateri njegovi **dopisniki**; vendar pa svetuje svojim sotrudnikom to-le: „O duhovnikih naj se nam dopisuje, ako zanemarjajo svoje stanovske dolžnosti. Dalje, ako se je komu krivica zgodila od strani duhovna zaradi političnega nasprotstva“. Vse prav; toda mi vprašamo: Ali je dal „Kmečki Glas“ svojim dopisnikom taka navodila tudi n. pr. glede **učiteljev**? Kaj pa še! Tega si tudi ne upa! Pretekli četrtek je bilo na shodu „Kmečke stranke“, na katerem so se imeli postaviti kandidati za deželni zbor, več liberalnih učiteljev, kakor kmetovalcev.

„Soča“ smeši in napada romarje. Tudi „Kmečki Glas“ je pisal lani o romanju: „Klerikalci nagovarjajo svoje za romanje na sv. Goro, celó v daljni Lurđ, **kar je v protislovju z evanđelijem**“. Take nauke širi „Kmečki Glas“!

Neki dr. Marko je pisal lani v „Km. Glasu“ o framazonih in prostozidarjih: „Njih stremljenje gre za tem, da se pospeši in neguje vse lepo v človeku, da se človek zavé svojega človeštva, pa je vreden član celokupne družbe, ki jo tvori človeštvo. Ti so zavrgli vsako verozanje in veroizpovedanje, pri tem pa so ohranili plemenito in idealno mišljenje, sprejeli od krščanstva bratsko ljubav in v veseljnosti zro Boga!“

Ali ne piše ta „dohtar“, kakor da bi bil v službi framasov? In ta gospod Marko se je podpisal pod svojim člankom kot „zdravnik za rane in notranje bolezni goriških Slovencev“! **Take** zdravnike ima „Kmečki Glas“ med svojimi dopisniki!

„Kmečki Glas“ je še lani zatrjeval, da je res njegov namen, varovati ugled duhovščine. Hinavščina! Kaj pa piše o duhovščini, ki je v naši stranki! Trdi n. pr.: „V klerikalni stranki se sme delati **vse, dobiš odvezo za vsako pregreho**, drugi pa bi ne smeli niti dihati!“

Neki l. M. (Ivan Mrmolja?) trdi v „Kmečkem Glasu“, da **kmeta pritiska**

vadno uboga, ker drugače se boji, da bi si ne obtežil vest, od druge strani pa obrtnik, kateremu je dolžan“.

Ali se s takim klobasanjem varuje ugled duhovščine? Ali ni to marveč brezvestno hujskanje proti duhovškemu stanu?

„Kmečki glas“ z dne 22. aprila t. l. priznava sicer, da je imela duhovščina v **prešlih vekih** zasluge za slovenski narod, o naši duhovščini v današnjem času pa pravi, da **izvaja** v dejanju dosledno nauk: „**Ijubezen do domovine je poganstvo**“. Ali ni to največje žaljenje naših rodoljubnih duhovnikov?

Tako varuje „Kmečki glas“ ugled duhovščine! Ta „glas“ in „Soča“ sta se gledala pisano kakor pes in mačka, dokler je dr. Franko laviral med slovensko ljudsko in med Gabrščekovo narodno napredno stranko. Ko pa so se združili Frankovi „kmetje“ in Gabrščekovi liberalci v **eno** stranko, je zavládalo tudi med „Kmečkim glasom“ in med „Sočo“ prijateljstvo. Ko napada „Soča“ najbesneje duhovščino, škofo, papeže, krščanska društva, verske naprave — molči „Kmečki glas“! On je molčal celó tedaj, ko je „Soča“ trdila, da Gabrščekovi liberalci in „kmečka“ stranka tičejo skupaj, da je „kmečka“ stranka napredna in da stremi, kakor Gabrščekova narodno napredna, po **modernem enotnem svetovnem nazoru!**

Še več! „Kmečki glas“ še celó zagovarja „Sočo“! Navedimo le dva slučaja. „Soča“ je lani pisala: „Zopet bodo nabirali za papeža! In sicer za njegov jubilej. Papež ima milijone denarja in jata kardinalov živi v Rimu razkošno. Papež nosi najdražja oblačila na svetu. **Kdor kaj da, je vreden, da se mu s krampom pušča vrh glave**“. „Kmečki gl.“, ki je poprej trdil da bo varoval ugled duhovščine, je k temu „Sočinemu“ hujskanju molčal ko riba. Ko ga je „Primorski list“ vprašal, zakaj molči, čeravno hoče biti katoliški list, je odgovoril: To niso nobeni napadi na papeža, da „Soča“ piše o njem, da je bogat. Mi ne vemo (ubožec!), ali je to res ali ne, vemo pa, da to še ni napad, če kdo o kom kaj piše“. Preneumno!

Ko je dalje „Primorski list“ vprašal, zakaj ne nastopi „Kmečki glas“ proti luteranski „Soči“, je ta odgovoril: V Gabrščeku ne vidimo nobene nevarnosti luteranske, kakor hoče to videti „Prim. list“ in „Gorica“.

Seveda je ne vidi, ker je noče videti. In vendar bi moral vedeti, da sta Gabršček in tukajšnji protestantski pastor debela prijatelja, da je Gabrščekova „Soča“ objavljala o protestantskem gibanju na Goriškem podlistke, ki jih je pisal ta goreči protestant, ve tudi, da je Gabrščekova „Soča“ večkrat obžalovala, da niso postali Slovenci luterani...

* * *

Videli smo, da je sedanja „Kmečka stranka“ liberalna po svoji sestavi, po svojih voditeljih in po svojem glasilu. Kakor smo že omenili, je v vrstah te stranke tudi nekaj krščansko mislečih mož. In prav zaradi teh smo ta članek spisal, da spoznamo tudi oni to lažnikmečko, liberalno stranko. Tem krščanskim možem kličemo: Nazaj v krščanski tabor, nazaj v vrste slovenske ljudske stranke! To zahtevajo vaši mo-

hrbet stranki, v kateri hočejo nekateri koristolovci zlesti po vaših močnih hrbtih do politiške veljave in slave — do časti in masti.

„Šiba božja“.

I.

Imeni Gregorčič in Berbuč pomenita za goriške Slovence „šiba božjo“, tako piše brezvesten človek o teh dveh gospodih, ki sta ustanovila „Goriško ljudsko posojilnico“ ob času, ko ni bilo v deželi še zemljiških knjig in je bilo ime posojilnica v naši deželi neznano. Tako imenuje človek brez časti in poštenja moža, ki sta vodila skozi leta „Podporno društvo“, ki je bilo za narodni razvoj na Goriškem velikega pomena, ki sta uredovala svoj čas „Sočo“, ustanovila „Šolski Dom“, „Mali Dom“, „Gregorčičev Dom“, Narodno tiskarno, „Centralno posojilnico“, „Goriško zvezo“, sploh pripomogla povsod, kjer so narodne koristi to zahtevale, ki sta po svojih močeh pospeševala dobrobit goriških Slovencev in izbujala narodno zavest in narodni ponos. Nobenega narodnega podjetja ni bilo, katerega nista podpirala. Na gmotnem in političnem polju kažeta lahko ponosno na svoje vspehe za narod; naj omenimo le užitnino in „Šolski Dom“, a sedaj vam pride brezvesten človek, ki jima skrit za hrbtom „Sočinega“ uredništva, zabrusi v obraz „šiba božja“. To je vendar nečuveno, to je — naprednjaško! Narod, ki posluša in vzdržuje take izmečke, kakoršen je ta dopisun, je izgubljen.

Poštena stranka, ki ima z ljudstvom dobre namene, ne maže in ne blati ljudi nasprotne stranke, ki so za narod kaj naredili, ampak kaže s ponosom na delo in vspehe v lastni stranki. A kar sta dosedaj liberalna in agrarno-liberalna stranka storili, je tako ničevno, da ne pride niti v poštev; zato hočejo pa nekateri brezvestneži priboriti kaporjonom teh dveh strank častna mesta s tem, da blatijo in obrekujejo nasprotnike, ker ne morejo kazati na požrtvovalnost in vspehe svojih prvakov.

Tu opozarjamo le na kritiko in obsodbo dr. Franko-ta, katero je prinesla svoj čas „Soča“, ki je z navedenim gospodom v prijateljskih odnosjih. To kritiko naj prečita „Sočin“ člankar, potem bo vedel, pri čem da je.

Kakšni so pa liberalni vspehi za slovensko ljudstvo na Goriškem, to pojasnjuje s poldansko svitlobo takozvani narodni piruhi. „Sočin“ člankar naj si ogleda le od blizu „Südbahn-Hotel“, kateri stane najmanj 350.000 K ljudskega denarja! Liberalna stranka plačuje za ta hotel ogromne zneske za odstotne in upravne stroške, a ima od njega le neznatne dohodke. In kdo se šopiri po hotelu? Morebiti kak Slovenec? Kaj še! Ponosna Nemka-Dunajčanka. In gospodarji, ki vzdržujejo ta hotel, nimajo niti poguma, da bi napravili poleg nemškega napisa „Südbahn-Hotel“ vsaj v pohlevni obliki tudi slovenski napis: „Hotel pri južni železnici“. Kako se gospodarji z „Jelenom“, z „Mizarsko zadruho“, in koliko donaša „Trgovski Dom“, o tem govori vže vse mesto in bo še več govorilo; o tem ni treba, da mi poročamo. Tù, tù je in

judstvo“, dragi člankar! In takim ljudem naj bise izročila še deželna uprava?

Če bi člankar to bolj na drobno razpravljaj, bi bilo bolj umestno, nego da nevedé izpodbuja nevedne čitatelje, naj pokažejo liberalcem hrbet. Člankar piše namreč, da mislijo drugod volilci s svojo glavo, zato dosežajo drugod vse drugačne vspehe kot pri nas. Da, da! Na Kranjskem in Štajerskem so spoznali kmetje svoje liberalne prijatelje, zato so jih pri volitvah potisnili v kot. Isto so naredili vže davno Dunajčani in Nižjeavstrijci s tamošnjo židovsko liberalno kliko, le naši volilci so se dali pri zadnjih volitvah preslepiti od liberalnih kričočev in so volili brez pomisleka. Uverjeni smo, da bodo sedaj dobro pomislili, koga imajo voliti.

„Sočin“ junak jadikuje dalje, da je vlada prepozno razpisala volitve, to bi se bilo moralo zgoditi že lani decembra, saj ji je znano, „da obstrukcionistoma Pajer-Gregorčič ni do koristnega dela za ljudstvo“.

Zelenec, kateri je to napisal, zasluži pač, da bi se ga namazalo z leskovim mazilom. Hudoben mora biti pač človek, ki trdi, da naš dr. Gregorčič ne dela za ljudstvo, isti Gregorčič, ki je vse svoje imetje daroval za „Šolski Dom“ in za druga narodna podjetja. In to se drzne očitati ta pisun ob priliki, ko vé vsak kmet v zadnji vasi, da so liberalno-agrarni slovenski poslanci zapustili zbornico le radi tega, ker je hotel biti po sili deželni odbornik A. Gabršček, ki se je v ta namen zvezal s svojim verskim in narodnim nasprotnikom, proštom Faidutti-jem. Če kdo še dvomi nad tem, naj čita Gabrščekovo pismo na dr. Maranija, katero je bilo v zadnji „Gorici“ objavljeno.

II.

Šiba božja mora pac postati „Sočin“ člankar za liberalno stranko, kajti vsakdo, kdor čita ta njegov nestvor, se mora uveriti, da je stranka, ki se zagovarja s takimi dokazili, popolnoma na tleh.

Čujte, prijatelji slovenski! Člankar povzdiguje v deveta nebesa istrske in tržaške poslance, katerim nočemo odre-kati njihovih zaslug. In zakaj to? Zato ker v tržaški in poreški zbornici ne smejo govoriti slovenski in hrvaški poslanci v svojem jeziku; zato ker tam ni jednega uradnika, ki bi znal obče-vati s slovanskim ljudstvom v njega materinščini; zato ker so vsi uradi in spisi tam le italijanski.

A kako pri nas? Vsak poslanec in odbornik govori v zbornici, v dežel-nem odboru in v odsekih brez naj-manjše ovire od katere-koli strani v svojem materinem jeziku. Vse slovenske občine dobivajo od deželnega zbora in odbora vsa obvestila in vse odloke v slovenskem jeziku. In naj se oglasi tisti župan in zasebnik, ki ni bil postrežen v deželni hiši z največjo vljudnostjo v svojem maternem jeziku! Ni ga! — Kajti in če bi bila „Soča“ bobnala me-sece in mesece o takem „škandalu“.

Kar člankar v „Soči“ čenča, so le splošne obrekovalne fraze brez naj-manjših dokazov. In to mora postati prava šiba božja za stranko, ki se bo-juje s takim orožjem. Tudi pošten libe-ralec se mora obrniti s studom od takih obrekovalcev.

In kar se tiče volilnega reda, vprašamo, zakaj so pa vrgli agrarno-libe-ralni poslanci puško v koruzo? Zakaj so zapustili zbornico, ko so imeli s Faidutti-jevo stranko vendar večino? Zakaj niso poskusili odstraniti oni nestvor volilne reforme, kakor sami pra-vijo, iz deželne hiše?

Odgovor je pač lahek. — Zato ker vedo, da se za sedaj ne da doseči nič ugodnejšega za Slovence. Sicer so pa v tem oziru vsi jedini in na čistem razen onih, kateri so in bodo v svojem brez-meinem sovražstvu do „klerikalcev“ in

nenju po vladanju v deželi šiba božja za liberalce.

Politični slepič brblja nekaj tudi o krivični razdelitvi podpor med sloven-skim in italijanskim delom dežele in pripisuje to seveda zastopnikom naše stranke v deželnem odboru. V očigled dejstvu, da se je strogo pazilo na to v zadnji deželnozborski dobi, da je šla polovica podpor Italijanom in polovica Slovincem, je tako predbacivanje pravo politično banditstvo. Člankar naj vzame v roke razprave deželnega zbora, ki so pač javne, in uveri naj se o svoji hudobiji. A revček niti tega ne ve, da podeljuje deželne podpore deželni zbor in ne de-želni odbor; vkljub temu jaha svojo kritično mrho. In kje so bili pa libe-ralni poslanci Štrekelj, Tuma, Treo, ko se je razpravljalo o deželnih podporah? Zakaj niso ti povzdignili svojega glasu proti krivicam, ki se gode Slovincem, kakor trdi člankar v svojem pamfletu? Zato, ker so bili uverjeni, da ni go-dila Slovincem v tem oziru nobena krivica in so uverjeni, da je „Sočin“ člankar pravi obrekovalec v očigled dej-stvu, da se je le v predzadnjem zase-danju dovolilo slovenskim okrajem nad 200.000 K deželnih podpor. Če so te iz-ostale v zadnjem zasedanju, kdo je temu kriv? Vendar ne ljudska stranka, koje zastopniki so ostali v zbornici, marveč agrarno-liberalni poslanci, ki so zapu-stili zbornico in onemogočili deželno-zborsko zasedanje. Ti so bili res za kmeta prava šiba božja.

„Sočin“ naprednjak se zgraža tudi nad stroški za odbornike in uradnike, ki so zrasli od 55.000 K na 132.000 K; hudobnež zamolči pa, kedaj so se po-višale plače uradnikom in poslovnine odbornikom. Se ni-li zgodilo to v dobi, ko so bili v odboru slovenski liberalci? Še tega ne vé kritik, zato pa udriha nevedé po liberalcih, katerih grehe bi rad naprtil na ramena Gregorčič-Ber-bučeva. Je-li to pošteno?

Res je pa, da se je deželna uprava v zadnjih sedmih letih modernizirala, kar je bilo pač nujno potrebno. Saj je bilo nečuvstvo, da ni bilo v deželni hiši stavbinskega in kmetijskega urada, ki sta neobhodno potrebna za napredek v deželi. Ustanovila se je hip.banka, pre-osnovala se je kmetijska šola, uvedel urad za zavarovanje živine in sprejelo se je pobiranje naklad na pivo v de-želno režijo. In ni-li to vse potrebno? Hoče-li „Sočin“ člankar, da bi dežela vedno dobivala po-tom zakupa od piva 11.000 K na leto kakor pred letom 1902, dočim dobiva sedaj 160.000 do 200.000?

Ko bi si pisec brezpametnih „raz-mišljevanj“ ogledal deželne uprave na Češkem, Moravskem, Štajerskem in Kranjskem, kjer je napredek velikansk, in primerjal našo prejšnjo upravo, kjer so opravljali vse deželne posle trije uradniki in nekaj invalidov, bi zarudel — če je to pri njem sploh še mogoče — od sramu, da kaj takega piše.

E, seveda, ko bi bili liberalci na krmilu, bi se bilo število uradnikov pomnožilo, a stroški pa zmanjšali. Take čudeže znajo delati le liberalci, a težko najdejo med našim ljudstvom ljudi, ki bi jim to verjeli. Ljudstvo ve vže davno, da prava šiba božja za našo deželo so — liberalci.

Dopisi.

Iz Oslavja. — „V Oslavju strašijo s „Čuki“. — Pod tem naslovom je priobčila 97. šte. „Soče“ dopis, kateri je smeha vreden. Čujte! G. dopisač pravi, da je neki mlad „pe-telin“ pozval precejšnje število otrok in mladeničev v krčmo g. Koršiča, z na-menom, da bi pridobil fante za usta-novitev podružnice šteferjanskih „Orlov“. G. dopisuna vprašamo, kdo je kaj črnil o šteferjanskih „Orlih“? V krčmi smo niti kozarček vina imeli razne pogovore.

solec in ni imel nikakega zborovanja. Prišel je z nami, da bi nam pomagal peti. Med raznimi pogovori smo ga pro-sili, naj nam pojasni pomen izobraže-valnih društev na Slovenskem, katerega nam je pol sede, pol stoje v nekoliko besedah razložil. Naposled nam je pri-poročal ustanovitev takega društva. Zato pa ni imel namena zanetiti nikakega prepira. Mi smo dovolj složni in udani drug drugemu, da se ne bomo prepi-rali. Izprevideli smo že, da nas ne bodo „napredni“ farbarji vodili za nos in nas vabili na limanice. Verjeli bomo rajši ljudem katoliškega prepričanja. Gg. „na-prednjakom“ roji po glavi njih „na-rodnost“, a se tako bojijo ustanovitve nujno potrebnega izobraževalnega dru-štva v Oslavju, v katerem bi se krepila naša narodnost. Čudno!

Fantje iz Oslavja.

Politični pregled.

Spravne konference na Dunaju.

Včeraj so se začele na Dunaju pravne konference med Čehi in Nemci glede sklicanja češkega deželnega zbora. Ministrski predsednik baron Bienen-erth se je razgovarjal najprej s konservativ-nimi člani veleposestva, popoldne pa z ustavovernimi člani veleposestva. Klub čeških deželnih poslancev je sklenil, da se tudi Čehi udeležijo teh konferenc. Iz pisave, kakor čeških tako tudi nemških listov se pa ne more sklepati, da bi te konference imele vspeh, kakoršnega si želi Bienen-erthova vlada. Sicer pa je od teh konferenc odvisen ves razvoj parla-mentarnega življenja v naši državni po-lovici. Čehi pravijo namreč, da le od zborovanja češkega deželnega zbora je odvisno tudi zborovanje našega parla-menta.

Protičeške demonstracije na Dunaju.

V nedeljo so dunajski Nemci pri-redili velike demonstracije proti Čehom. Prišlo je do hudih spopadov med poli-cijo in med demonstranti.

Položaj na Grškem.

Politični položaj na Grškem je še vedno jako kritičen. Novo ministrstvo se ne bode moglo dolgo časa držati, ker ima proti sebi večino v parlamentu, kateri stoji na čelu predsednik Theo-tokis. Ako sprejmejo častniki koncesije, katere jim ponuja parlamentarna večina po svojem načelniku, Theotokis-u, potem so šteti dnevi ministerstvu Mauro Mi-chalis-a in na čelo vlade stopi skoraj gotovo Theotokis. Vesti o odpovedi kralja Jurija se sicer dementirajo, pri vsem tem se pa vendar zdi, da kralj resno misli na to.

Šest mesecev trajajoča razprava.

V soboto je preteklo šest mesecev, odkar se vrši v Zagrebu razprava proti 53 obtoženim Srbom. Zaslišanih je bilo že 345 prič. V petek je bilo svrženo do-kazno postopanje. Ker se za končne predloge morajo stranke pripraviti, od-redil je predsednik, da se razprava na-daljuje prihodnji četrtek. Prvi bo govoril državni pravdnik, o katerem se čuje, da bo govoril tri dni.

Drobne politične vesti.

Listi poročajo, da je demisijska skup-nega finančnega ministra, Burian-a, go-tova stvar. — V Pariz je prišlo poročilo, da je višji poveljnik španskih čet, Ma-rino, južno od Leville doživel strahovit poraz.

Domače in razne vesti.

Začetek šolskega leta se je pri-bližal in uže prihodnji teden se bode vršilo vpisovanje v razne naše zavode. V „Šolski in Mali Dom“ bo vpisovanje dne 15. in 16. septembra od 8. do 11. ure predpoldne in od 2. do 4. ure po-ludne.

Poziv „Kmečkemu Glasu“! — V

tembra t. l., v katerem navajate nebroj obrekovanj in zavijanj proti dr. Gre-gorčiču in prof. Berbuč-u, trdite tudi, da znaša število deželnih uradnikov „od slug, dnevničarjev pa gor do deželnega svetnika“ 43, od teh da je 31 Italijanov in 12 Slovencev. Neoziraje se na druga obrekovanja, na katera dobite zaslužen odgovor, pozivljamo vas, da natanko navedete one deželne uslužbenke, ki so bili v službi pred to deželnozborsko dobo, in one, ki so bili v tej dobi ime-novani, ter da nam naznanite, katere uslužbenke smatrate za Italijane in ka-tere za Slovence.

Nadejamo se, danam to v prihodnji številki vašega lista pojasnite, in če bomo govorili z vami, kakor se spodobi. Saj vendar ne boste hoteli priboriti z obre-kovanjem poštenih mož mesto dežel-nega odbornika dr. Franko-tu, ki nima za slovensko ljudstvo nobenih zaslug, kakor je sama „Soča“ pisala.

Kje so zverine? — Tako se vprašujemo, ko pišemo te le vrstice o vese-lici, ki so jo priredili v nedeljo miren-ski „Sokolici“ in kolesarji. Sprejem gos-tov je bil klavern in brez nobenega pozdrava, ker se Pavle ni hotel kakor lani blamirati s svojim pozdravom „na miren-ski zemlji“. Dirkači, nekateri v škandalozni opravi, skoro nagi, bili so taki, kakor bi se bili prišli kopat v Vi-pavo. Telovadba pa je ostala na pro-gramu, le na orodju je par njih nekaj klobasalo. Pač pa je bil neizogibni ples, pri katerem so si nekateri prvaki že v početku skočili v lase. Proti koncu pa je nekdo iz te lepe in čedne družbe tri-krat ustrelil na vinskega bratca Mihaela Turel, ki je vsled vinjenosti nadlego-val navzoče. Kroglja ga je zadela v glavo pod očesom tako, da je moral iskat po-moči v bolnišnici usmiljenih bratov. Na-dalje so nekateri iz te „omikane“ družbe napadli domačina Vincenca Batističa, ko se je isti z ženo in otroci vračal do-mov. Z rezilom so ga ranili na glavi. — Da je vse to res, priča dejstvo, da so se v nedeljo od 11. ure zvečer pa do danes v ponedeljek celi dan ti bratci eden drugega hodili tožit na orožniško postajo. Značilno je tudi to, da je nekdo, ki je podoben Andreju Velikemu, izzival miren-ska dekleta, ko so se peljala k veselici v Solkan. Komentara k vsemu temu „čednemu“ delu ni treba. Vprašamo le: Kje so zverine?

Vodovod za vipavsko občino.

Toliko „Soči“ kakor tudi „Kmečkemu Glasu“ je zašel strah v kosti, ko sta slišala o Berbuč-evem načrtu za pre-skrbljenje vipavskih občin z do-ljo pitno vodo. Ne da bi bili mi iz začetka niti z besedico omenili onega načrta, začela je „Soča“ po svoje profesorja B. napadati in smešiti. Sedaj ji sekundira tudi „Kmečki Glas“ v vseh mogočih varia-cijah. — No, ker gospodje vže tako ho-čejo, jim povemo za sedaj z namenom, da bodo še bolj glodali na poštenosti prof. Berbuč-a, da je priskrbel zadevni odsek po prizadevanju Berbuča brez-plačno podolgostne profile in situvacijske načrte za to podjetje ter da je sploh vse potrebno ukrenil za pridobitev koncesije in zagotovilo potrebne vode.

Kmetje, ne pravdajte se! V naših člankih „Nova odvetniška tarifa“ smo podali našim čitateljem nekoliko po-jasnili o novi odvetniški tarifi, ki se je pri nekaterih pravnih in pisarniških opravilih podvojila. Vsakdo torej naj poprej dvakrat premisli, predno stopi posebno v malenkostnih slučajih v od-vetniško pisarno. Zgodilo se je uže — žal — premnogokrat, da se je marsi-kateri bridko kesal, ker je sedel na lim temu ali onemu krivemu preroku, ki mu je dokazoval z namazanim jezikom, da ima v tem in onem slučaju prav ter ga gnal k odvetniku, ki mu je tudi zatr-jeval, da pravdo dobi. Ko pa pride do obravnave, celo njegove priče ne morejo tega potrditi, kar so mu prej zatrjevale, da je res. — Te dni se je odigral pred sodiščem v Gorici slučaj, kateri naj služi

morejo živeti, ako niso vsaki mesec enkrat v poslopju sodišča. Neko društvo za zavarovanje goveje živine v goriški okolici je tožilo člana, ker ni hotel plačati dolžne zavarovalnine, ki je znašala še ne 10⁰ kron. Društvo ga je večkrat opozorilo, naj plača, ako se hoče izogniti neljubim posledicam. A mož, od drugih pregovorjen, se je pustil tožiti. Pri prvi obravnavi se ni ničesar dognalo. Morale so se poklicati še druge priče. Pri drugi obravnavi pa se je sodnik prijemal za glavo in se čudil tožencu, zakaj ne plača omenjene malenkostne svote ter mu prigovarjal, naj se obveže plačati omenjeno svoto, sicer bo britko občutil posledice. A mož ni hotel tega slišati ter zahteval, naj se zaslišijo njegove priče, kar se je seveda zgodilo. In kak je bil konec! Revez namesto plačati še ne 10 K, je moral plačati **nad 200 K**. Taki slučaj pri našem ljudstvu niso redki, pregosto jih srečavamo! Nepremišljeno pravdanje je velika rak-rana na telesu slovenskega kmeta. Kmet drugače stiska, družina živi slabo, oblečen je tudi revno, potreb je vse polno pri hiši, a za pravde le ima denar. Zatorej kmetje, dvakrat poprej prerazsodite, predno se lotite dragih in nepremišljenih pravi!

Učitelj Mermolja iz Dobravlje. zelo energičen jecljač prišel je na shod agrarcev v četrtek dne 2. t. m. ter zatrjeval na shodu, da se da vezati z vsako drugo stranko, samo s klerikalno ne, kakor „Soča“ poroča. A radi tega bi ga bili agrarci kmalu ven vrgli. To je tisti Mermolja, ki trdi v „Kmečkem Glasu“, da se je obrnil radi vinske krize do poljedelskega misterstva s prošnjo za denarno podporo v svrhu proučitve in agencijskega potovanja po večjih mestih in z dalavci napolnjenih krajih; dalje do železniškega ministerstva, da bi mu izdalo brezplačno vozni listek po avstrijskih državnih železnicah, in do dežel-nega odbora tudi za denarno podporo. Toda — o nesreča! — vsi so mu dali negativen odgovor. Raditega se zelo hujuje nad vsemi „pometači“ v državnem zboru in ministerstvih, ki dobé brezplačno vožnjo v I. razredu „ekstra-cuga“ do Trsta, kjer je brezplačno **žretje** za vse, ki hočejo žreti, ko se spušča kaka nova ladja v morje. Vidi se, da ta naduti „omikono-sec“ ima velik apetit in da bi sam rad žrl, hujuje se pa, ker se mu to ni posrečilo.

Razstave goveje živine. — V planinskem govedorejskem ozemlju (politični okraj tolminski) se prirede po inicijativi dežel. odbora naslednje razstave goveje živine:

1. Dne 20. septembra v Cerknem, za občine sodnega okraja cerkljanskega (darila v skupnem znesku K 550).

2. Dne 21. septembra v Tolminu, za občine sodnega okraja tolminskega (darila v skupnem znesku K 750).

3. Dne 23. septembra v Kobaridu, za občine sodnega okraja kobaridskega (darila v skupnem znesku K 500).

4. Dne 24. septembra v Bovcu, za občine bovškega sodnega okraja (darila v skupnem znesku K 200).

Interesovanim občinam je deželni odbor že razposlal primerno število programov razstav, kjer so natančno navedeni tudi pogoji glede podelitve daril. Dotične občine naj torej razdele programe med živinorejce, katere naj pozovejo, da se udeležijo razstav in da tekmujejo za darila. Prijave k razstavam naj vsprejemajo županstva v posebne v ta namen določene tiskovine, katere naj predložijo potem goriškemu deželnemu odboru do 15. septembra t. l.

Umrla je vsled peparjenja v vreli vodi v petek v Koblilju 6 in pol letna deklica Antonija Gulič, hči kobliljskega kovača Antona. Bilo je v četrtek okolo poludne, ko je bila vsa Kovačeva družina zbrana pri obedu na in okolo domačega ognjišča, tik katerega se nahaja zidan kotel, v katerem je bilo ta-

ni bil pokrit. Deklica, hoteč sedeti blizu svoje mamice, sedla je na kotlov zidani rob, ki je bil kakih 35 cm višji od ognjišča. Deklica je pa pri tem zgubila ravnotežje ter padla vznak v vrelo vodo v kotel. Njeni oče je sicer bliskoma poskočil s svojega sedeža in potegnil nesrečno dete iz kotla. Bilo je pa po celem životu tako strašno poparjeno, da je že drugi dan namreč, v petek, v groznih mukah umrlo.

Nesrečna smrt. Strojevodja vlaka št. 41, ki prihaja predp. ob 9. uri 15 m. z Gorice v Štanjel je zapazil pod kakih 35 m visoko kamenito treso na „Melischi“ nad lisjaki strašno pobitega moža. Dospevši z vlakom na štanjelsko postajo, je to koj naznanil službujočemu uradniku. Ta je pa obvestil o tem telefonično železniške čuvaje, nahajajoče se v stražnicah blizu zgornj omenjenega mesta. Kmalu so bili obveščeni o tem tudi orožniki in županstvo v Štanjelu. Poslani so bili koj ljudje na lice nesreče in z rihenberške postaje prinesli so tudi nosilnico. In res so našli na označenem mestu strašno pobitega kakih 35 let starega moža. Imel je rane na glavi, na čelu, na hrbtu in na prsih. Bil je popolnoma nezavesten. Šest mož ga je položilo na nosilnico in preneslo v Štanjel, ne da bi ga bili spoznali. Poklicali so duhovnika in pa tudi zdravnika, ki je bil ta dan slučajno v Štanjelu na sodni komisiji, katero je vodil sodnik iz Komna, g. dr. Lavrenčič. Bila je takrat ravno sv. birma v Štanjelu, kateri je prisostvovalo več duhovnikov, med katerimi se je nahajal tudi biljenski kurat preč. g. Abram. Ta je prihitel k nesrečnežu in mu podelil zakrament sv. poslednjega olja. Pri tej priliki je nesrečnež odprl za trenutek oči ter se toliko zavedel, da se je na pol in komaj in komaj prekrizal.

V tem času pa je prišel tudi zdravnik g. dr. Reja, ki je pa takoj sprevidel, da za nesrečneža ni več rešitve in res je kmalu potem izdahnul svojo dušo. Ker je ravno sv. birma končala, zbralo se je okolo nesrečneža vse polno ljudi in nekateri so spoznali v njem 35letnega posestnika od Škerbcev v rihenberški občini Antona Biser, po domače Gabk. Mrtvega so prenesli v štanjelsko mrtvašnico. Ob enem pa so poslali njegovi ženi — Biser zapušča udovo in tri otroke — sela, da jo obvesti o strašni nesreči. O ranjkem se govori, da je kazal zadnje dni neka znamenja zmedenosti, da je postajal vedno bolj molčeč in zamišljen.

Ako je vse to res, potem ni izključeno, da ne bi bil v stanju zblaznelosti skočil z gore omenjene visoke kamenite trese na cesto in to posebno zaradi tega, ker si res nihče ne zna tolmačiti, zakaj se je nesrečnež podal na vrh omenjene trese, kjer ni imel ničesar iskati in ni tam nobene druge poti nego ona, ki je namenjena edino-le Štanjelcem, da spravljajo po nji domov vsako toliko let posekano drevje iz gozdnih nasadov.

Pokojnik je bil še precej imovit posestnik. — Prenesli so ga včeraj s štanjelskega pokopališča na domače pokopališče, kjer so ga tudi pokopali.

Vabilo k veselici, ki jo napravijo nabrežinski cerkveni pevci dne 8. septembra t. l. v Nabrežini v dvorani g. Ivana Gruden. Začetek ob 4. in pol popoldne. Vspored obsega tamburanje, petje, deklamacijo in šaljiv prizor. — Vstopnina 40 stotink, vstopnina in sedež 80 stotink. Po veselici prosta zabava, pri kateri svira tamburaški zbor.

Veliko telovadno in pevsko veselo priredi v nedeljo 12. t. m. društvo „Zvezda“ v Sovodnjah tik Vipave. Na vsprejeto je petje treh izvežbanih zborov, pešhoja skozi vase tremi dobitki (srebrna, posrebrnjena in brončena medalja), nadalje telovadba domačih telovadcev akrobatični nastop dveh izurjenih telovadcev in sicer g. Ivana Nanuta, učitelja telovadbe, in g. Ivana Lenčeka iz Gradca, ki je dobil lansko leto prvo

skil telovadcev v Solnogradu; nadalje je na sporedu rokoborba, za katero je društvo razpisalo 100 K za onega, ki se poskusi z g. Ivanom Nanutom, ki je predlanskim premagal v Gradcu svetovnoznanega rokoborca Rajčeviča, ter dobil za to veliko zlato svetinjo. Kot nasprotnik se je oglašil gosp. Lenček iz Gradca. Nazadnje se vpri-zore krasne piramidne skupine. Potem je prosta zabava. Veselica se začne ob 3½ p. s pešhojo izpred gostilne g. Devetaka v Škrilah. Posebno zanimiva bo rokoborba in pa akrobatični nastop ter piramidne skupine. Vstopnina navadna.

Nesrečni padeč. — 61 letni Matija Grmek iz Kobjeglave je lovil vola, ki mu je ušel, ter pri tem tako nesrečno padel, da si je zlomil levo nogo. Prepeljali so ga v tržaško bolnišnico.

Na c. k. slovenski gimnazijski pripravljalnici v Gorici se začne šolsko leto 1909/1910 dne 18. septembra. Učenci, spremljani od svojih starišev ali njihovih namestnikov, se 16. septembra med 8. in 11. uro osebno zglasijo pri vodstvu v pisarni na trgu sv. Antona št. 2., I. nadstr. ter prinesejo s seboj krstni list in zadnje letošnje šolsko izpričevalo v dokaz, da so dovršili 9. leto ali je dovršijo v tekočem letu in da so se z dobrim uspehom učili v III. ali višjem razredu ljudske šole. Učnine, katere je plačati za vsako poletje po 10 K, more biti oproščen vsak učenec, ki je ubog, se lepo obnaša in dobro napreduje v naukih. Učenci c. k. slovenske gimnazijske pripravljalnice v Gorici se na gimnazijah in realkah vsprejemajo brez vsprejemne izkušnje. Fr. Orešec, c. k. prof. in vodja.

Razpisane gozdarske službe. V področju c. kr. gozdarskega in domen-skega ravnateljstva v Gorici je izpraznjenih več mest gozdarskih pomočnikov. Prošnje je uložiti do 15. oktobra t. l. pri omenjenem ravnateljstvu.

Nesreča. — 62 letni Anton Stergar, doma iz Bat, ki je delal zadnji čas pri nekem Primožiču v Gabrijah, je v nedeljo, ko je prišel domov, tako nesrečno padel po stopnicah, da so ga morali nezvestnega prepeljati v tukajšno bolnišnico, v kateri je vsled dobljenih poškodb včeraj jutraj umrl.

S kolesom je podrl na tla v ulici Municipio učitelj iz Cerkna, g. Valentin Katnik 64-letno beračico Marijo Pavšič, ki je bila še precej poškodovana, a poškodovan je bil tudi on, ker je padel s kolesa.

Vojaška uprava v Gorici razpisuje nakup 1400 m³ trdega lesa za kurjavo. Kolekovane ponudbe naj se najkasneje do 17. t. m. do 9. ure predp. pošljejo na vojaško oskrbovališče, katero daje tudi pojasnila o pogojih pod katerimi kupi les.

Kovanje dvekronskih in stokronskih novcev. — C. kr. kovnični urad na Dunaju se pripravlja na kovanje novih dve- in stokronskih novcev. Dvekronski novci bodo iz srebra ter bodo imeli na eni strani cesarjevo podobo, na drugi pa dvoglavnega orla in naznačeno vrednost „2 Cor.“. Za stokronske novce, ki bodo zlati, nimajo še modela.

Velozidaja na Tridentinskem. — V Tridentu so aretirali več uglednih oseb, pri katerih so pri hišnih preiskavah našli razne izdajniške spise ter tudi fotografije. Ravn. lista „Alto Adige“ se tudi nahaja med aretiranci. Vojaška oblast čuva aretirance. Stvar je skrivnostna. Vlada je društvu „Unione Ginnastica“ prepovedala kraj, ker je preveč sličen vojaški uniformi Italije in ker je več udov tega društva zapletenih v tej izdajniški aferi.

Tragična smrt zblaznela. — Emilija Švagelj, 30 letna hči Jožef-ova iz Štanjela, se je še v mladih letih pri nekem padcu močno poškodovala na glavi tako, da je to tudi v poznejših letih vplivalo na njeno duševno stanje. Pri vsem tem, če tudi ne popolnoma normalna, bila je nridna in vboeliiva

teri pri delu. Pred kakim mesecem dni pa se ji je duševno stanje pohujšalo tako, da ji je duh otemnel in so morali vedno paziti nanjo. Prizadejala ni sicer nobenemu ničesar pri vsem tem, da je prišla ob pamet. Predminoli ponedeljek je pa porabila neki trenutek, da je neopazovana izginila izpred oči svojih ljudi in ni se več vrnila domov. Šli so jo iskat na vse štiri vetrove in tudi orožniki v Štanjelu so to naznanili drugim orožniškim postajam. Ljudje pa so pripovedovali, da so videli Emilijo v Šmarjah, pri Vrtovčih, v Vel. Žabljah itd., pa posebno v Vel. Žabljah so jo videli, ko je ohajala okolo Vipave. Bila je gologlava in slabo oblečena. Na eni nogi je imela nogovico, na eni pa nič. V rokah je nosila šopek poljskih cvečlic. A ljudje niso bili tako previdni, da bi revico vstavili ter jo spravili na njen dom, akoravno jim je povedala, kako se kliče in od kje je doma. Njeni pa so jo povsod iskali, le tje jih ni nanesla pot, kjer bi jo bili našli. V soboto jutraj je prišel njen brat Angelj do Žapuž in ko je srečal na cesti dve ženski ter ju vpraša, ali sta kje videli kako tako deklino, sta mu povedali, da leži v Šturski mrtvašnici neka ptuja mrtva ženska, katero so mrtvo našli pastirji tam nekje na Kovku. Podal se je h občinskemu slugi, ki mu je odprl mrtvašnico in precej je spoznal v nesrečnici svojo sestro Emilijo. Nesrečnica je govorila ljudem, ki so jo srečavali, da gre na sv. Goro, a mesto na sv. Goro zašla je na steze, ki vodijo na vrh Kovka in tu je padla najbrže čez kako skalovje — kajti bila je hudo pobita in končala je na ta žalosten način tek svojih dni.

V postelji pred sodnijo. — V petek je ležal pred sodniki neki natakak, ki je poneveril večjo svoto v hotelu „pri Pošti“. Privedli so ga iz Berolina, kamor je bil utekel. Ker je težko bolan, je ležal v svoji celici v tuk. zaporih. Vsled tega je bil primoran sodni dvor podati se v celico, kjer se je vršila razprava in obsodba. Prisodili so na postelji ležečemu dva meseca ječe, na kar so ga odpeljali v bolnišnico.

Katoliški shod avstrijskih Nemcev. — Namestu odpovedanega splošnega avstrijskega katoliškega shoda nameravajo sklicati jeseni na Dunaj ali v Solnograd avstrijski nemški katoliški shod, ki se bo posebno bavil z nekaterimi šolskimi vprašanji.

Dvoletna vojaška služba za učence kmetijskih šol. Učenci, ki končajo kmetijsko šolo in dokažejo po zadovoljivi vojaški službi v prvih dveh letih, da so potrebni za gospodarstvo doma in da bodo kmetovali ali na svojem ali pa na domu starišev, se lahko po dovršenem drugem vojaškem letu oproste nadaljne službe v tretjem letu.

Vinska letina v Avstriji in na Ogrskem ne kaže tako ugodno, kakor je bila lani. Mnogo škode je napravil dolgo trajajoči mraz, pozneje pa toča. Letošnja letina ne bo niti tako obilna, kakor je bila lanska, pa tudi pridelek ne bo tako izboren.

Droblinice.

Sodnik linč. — V Boltoni blizu Atlante v Ameriki je ljudstvo napadlo in ubilo nekega zamorca, ker je skozi okno gledal, kako se je neka gospodična oblačila.

Severni tečaj dosežen? — Iz Lericwica poročajo, da je prišel s parnikom „Haus Egede“ tjakaj potovalec zveznih držav ameriških dr. Cook (beri Kuk), ki je na severni ekspediciji dne 21. aprila 1908 dosegel severni tečaj. Dr. Cook je prišel meseca majnika letos od rta Jorka v Upernwick. Eskimovci potrjujejo vest o Cook-ovem potovanju, kot popolnoma resnično.

Prebivalstvo Petrograda. — Po nedavno končanem ljudskem štetju ima Petrograd 1,454.704 prebivalcev. Od leta 1906 se je prebivalstvo pomnožilo za 230.065 duš. Mož je v Petrogradu

Vozni red.

Občasnega prevažanja ljudi med vasjo Cerkno in Sv. Lucija-Tolmin postaja.

Cena iz Cerkna do postaje Sv. Lucija-Tolmin za osebo K 2-40.

Cena iz Cerkna do Želina	40 vin.
" " Želina " Reke	20 "
" " Reke " Stopnika	50 "
" " Stopnika " Trebuše	50 "
" " Trebuše " Slapa	30 "
" " Slapa " Sv. Lucija-Tolmin post.	50 "

URNIK:

Odhod iz Cerkna	ob 3.30 zj.
" " Želina	4.15 "
" " Reke	4.45 "
" " Stopnika	5.20 "
" " Trebuše	6.00 "
" " Slapa	6.45 "
pridod k Sv. Luciji-Tolmin postaja	

Odhod iz Sv. Lucije-Tolmin postaja ob 4. uri pop.

OPAZKA: Vozni red je urejen tako, da stranke, ki so namenjene do Idrije, se peljejo ob 4. uri pop. do Cerkna ter prih. dan imajo zvezo z pošto do Idrije. Ista odhaja iz Cerkna v Idrijo ob 4.30 zj. ter dosepe približno ob 7.30 v Idrijo. Tako stane eno osebo iz Sv. Lucije-Tolmin postaja do Idrije skupna vožnja K 3-80.

Voziti se začne s 15. septembrom 1909 ob 3.30 zj.

Žardinijera ali omnibus se bo redno ustavljal pri g. Viljemu Peternele v Cerknem.

Za obilen obisk se toplo priporočata

Prevoznika.

Objava.

Vpisovanje v c. kr. pripravnico za učiteljska v Sežani se bode vršilo dne 15. t. m. Vsprejemalo se bode dečke, ki se mislijo posvetiti učiteljskemu stanu in ki so dovršili kako večrazredno ljudsko šolo, ali pa nekaj razredov kake srednje šole. Za vsprejem se zahteva vsaj 13½ let dovršene starosti. Izkazati se je s sledečimi listinami: 1. s krstnim listom; 2. zadnjim šolskim spričevalom; 3. z zdravniškim spričevalom o popolnem zdravju, telesni sposobnosti in o cepljenih kozicah.

Ako bodo to dopuščale okoliščine, vsprejemalo se bode tudi mlajše učence, kateri so istotako dolžni spolnjevati vse, kar jim nalaga šolska disciplina, a ne morejo biti vsprejeti na c. kr. učiteljske, ko dovrše tukajšnjo šolo, ker jim tega ne dovoljuje nezadostna starost.

Al. Bajec,
voditelj.

Rojaki! Spominjajte se ob vsaki priliki „Šolskega Doma“.

Naznanilo.

Slav. občinstvu uljudno naznanjam, da sem prevzel od g. Antona Obidiča njegovo staroznano

čevljarsko delavnico

v Semeniški ulici št. 2.

Priporočam se slav. občinstvu za mnogobrojna naročila in zagotavljam točno in dobro postrežbo ter zmerne cene.

Josip Černovic,

čevljarski mojster

Gorica, Semeniška ulica št. 2.

Izdeluje tudi stavbarska in cerkvenega dela. Izgotovljeno pohištvo lastnega izdelka priprosto in fino se dobi pri

Anton Černigoj - Gorica.

Tržaška ulica 18.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Pozor krčmarji!

Kadar kupujete vino ali rakijo ali ob času zorenja grozdja, se Vam priporočam. Stanujem v Poreču že mnogo let in poznam popolnoma tukajšne razmere glede dobrih in manj dobrih vin in se zato priporočam vsem krčmarjem, naj se zanesljivo obračajo name pisмено ali ustmeno, ker posredujem v vseh razmerah.

Martin Sreboht, trgovec
Poreč, Istra.

Dijake se sprejme

na stanovanje in hrano. Kje? Pove upravništvo lista.

Loterijske številke.

4. septembra.

Dunaj	74	20	11	28	25
Gradec	79	88	64	45	37

Ivan Bednařik
priporoča svojo
knjigoveznicu
v Gorici
ulica della Croce šte. 6.

Prva in edina slovenska kleparska delavnica v Gorici, ulica della Croce št. 8 (poprej v Kopačevi hiši)

se toplo priporočata za vsa stavbena in garanterijska dela za cerkve in stolpe, katere napravi po načrtu

Josip Fatek,
naslednik Karola Čufer

priporočata se tudi vsem gg. odjemalcem, posebno pa kmetovalcem. V zalogi ima: mehe za žveplanje, zadnji sistem škropilnic za vitrijol, polivalnike za vrte in patentirane ventilatorje za dimnike i. t. d. poprave se izvršujejo točno in po najnižji ceni.

Priporočamo našim gospodinjam **pravi FRANKOV:** kavni pridatek iz zagrebške tovarne.

sl. Zaga II, Y 1161, 5:9 I. V.

Najbolje tamburice izdeluje in razpošilja prva šišaška tovarna burie

J. Stjepušin,
v SISKU (Hrvaška).

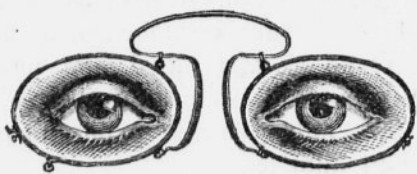
Tovarna je bila odlikovana na pariški razstavi leta 1903 in na milanski razstavi leta 1896. Razen tamburic in sgladbe za tamburice ima na

prodaj, gosli, citre, kitare, mandoline, harmonike, akarine itd., za katere se razpošilja poseben cenik s slikami. Ta veliki ilustrirani cenik se pošilja vsakemu franko in brezplačno. V isti tovarni izhaja vsak mesec po jedenkrat pod naslovom »Tamburice list«, v katerem se nahajajo poleg poduka o igranju na tamburice tudi krasne sgladbe za tamburanje. — Ta list stane 8 kron na leto.

Rojaki! podpirajte slov. šolstvo
= v Gorici! =

POZOR!

Edini specijalist - optik
J. Primožič
Gorica na Kornu št. 13,

priporočata svojo bogato zalogo optičnih predmetov kakor: raznovrstna očala bodisi niklasta ali zlata v vseh števkih, (Bergkristal), leče itd. vse le po zdravniških predpisih.

Velika izber: barometrov, toplomerov, zdravniških toplomerov, kupal za lovce in hribolazce, vage za vino, žganje in razne druge tekočine, mikroskopov ter drugih predmetov spadajočih v to stroko.

Popravila se izvršujejo točno in po zmernih cenah, — Cena blagu konkurenčna.

Na željo se pošilja blago tudi na dom. Za mnogobrojna naročila se toplo priporočata

J. Primožič, optik.

IVAN KRAVOS
na Kornu št. 11. **GORICA** na Kornu št. 11.
Sedlarska delavnica.

Zaloga različnih konjskih vpreg za lahko ali pa težko vožnjo; dalje ima v zalogi različne konjske potrebščine, potovalne potrebščine, kakor: kovčke, torbice, denare nice, listnice itd. itd. — Izvršuje in sprejema v popravo različne koleseljne in kočje. Popravila se izvršujejo točno. — **CENE ZMERNE.**

JOSIP BONANNI
naslednik T. Slabanja
srebrar in pozlatar v Gorici ulica Morelli 12
odlikovan z zlato svetinjo

se priporočata vsem č. cerkvenim oskrbnikštvom za vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena. Cenike gratis franko na dom.

Goriška zveza
gospodarskih zadrug in društev v Gorici
registrovana zadruga z omejeno zavezo
posreduje pri nakupu kmetijskih potrebščin in pri prodaji kmetijskih pridelkov.
Zaloga je v hiši „CENTRALNE POSOJILNICE“ v Gorici, TEKALIŠČE JOS. VERDI ŠT. 32.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem
KONJEDIC & ZAJEC
Gorica v hiši Monta.

Priporočata stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, jer vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Pozor! Eno krono nagrade!

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič.)